



Hans Leenaars (1952) werd in 2002 benoemd tot lid van de raad van bestuur van Bank Nederlandse Gemeenten (BNG). Van 1988 tot 2000 was hij lid van de raad van bestuur van de Robeco Groep en van 2000 tot 2002 ceo van SNS Reaal Groep.

BNG is een bank voor het maatschappelijk belang. Klanten zijn overheden en instellingen op het gebied van volkshuisvesting, openbaar nut, onderwijs en gezondheidszorg. Winstmaximalisatie is niet de primaire doelstelling, wel het behalen van een redelijk rendement voor aandeelhouders. De staat houdt 50 procent van de aandelen; de andere helft is in handen van gemeenten, provincies en een hoogheemraadschap.

keer over de kop gegaan. Van assetinflatie is in China dus al langere tijd sprake.”

“Er komt zeker een keer een scherpe correctie in China. Het is alleen de vraag wanneer en dat zal weer sterk afhankelijk zijn van de vraag hoelang China de export op de been weet te houden. Het verhogen van

de rente om oververhitting te voorkomen en de inflatie in de hand te houden is een gevaarlijk middel, juist omdat de Chinese economie nog te veel leunt op investeringen en de exportsector. Maar anders dan in het Westen kan de Chinese centrale bank het bankwezen ook gewoon harde limieten

stellen voor de kredietverlening, wat inmiddels ook gebeurt.”

GEEN SNELLE IMPLOSIË

“Op korte termijn is een implosie niet te verwachten, daar is het systeem een te geleide economie voor. De Chinese autoriteiten weten zelf ook wel dat ze moeten streven naar een hogere consumptiequote. Groeien op eigen kracht moet China ook kunnen. In China dreigen bubbels, maar anders dan in de Verenigde Staten is de Chinese overheidsschuld laag, beschikt het land over omvangrijke valutareserves en worden investeringen voornamelijk gedekt met binnenlandse besparingen.”

“Grootste gevaar zit in de omvang van slechte kredieten, de zogeheten ‘non-performing loans’. Als er een Chinees cijfer is dat ik niet vertrouw, is het dat cijfer wel. Het gaat dan met name om kredieten verstrekt aan het bedrijfsleven. Van tophypotheken aan particulieren is in China nauwelijks sprake. De slechte leningen gecombineerd met de kans op een afname van de export maken het waarschijnlijk dat er op termijn een schok door de Chinese economie zal gaan. Hopelijk duurt dat nog enkele jaren, zodat het Westen wat kan bijtrekken.”

“Een van de dingen die in dit verband zou werken, is het opwaarderen van de Chinese munt. De lage waardering van de eigen valuta werkt feitelijk als een soort invoerbelasting voor de Chinese consument. Hij betaalt te veel voor buitenlandse producten. Een opwaardering verhoogt de koopkracht van de Chinese consument en drukt bovendien de inflatie uit hoofde van de import. Het volledig loslaten van de wisselkoers is geen oplossing, omdat dit zeker tot rampspoed zal leiden. China heeft immers nog geen ontwikkelde financiële markten. De Chinese autoriteiten zullen een verstandige manier moeten vinden de ontstane problemen op te lossen. Daar hoort zeker het voorlopig handhaven van kapitaalrestricties bij.”

“Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan het bouwen van systemen van gezondheidszorg en sociale zekerheid. Dat zorgt ervoor dat particulieren minder voorzorgsbesparingen hoeven te doen en dus meer ruimte krijgen om te consumeren. China zal geleidelijk de eigen munt moeten laten appreciëren. De neiging van het Westen om protectionistische maatregelen te nemen zal dan minder worden. Vervolgens kan iets gedaan worden aan de restricties op kapitaalvoer. In die volgorde.” ■